

Obama en
Israel • 12

De oudste palm
ter wereld • 15

ISRAEL

NIEUWS UIT

Nr. 8 - Augustus 2008

Israël

en de

Gemeente

בית שלום
www.beth-shalom.nl

■ EEN MESSIAANS PANORAMA UIT JERUZALEM

Waarom is *alija* voor Messiasbelijdende Joden zo belangrijk?

«Daarom zie, de dagen komen, luidt het woord des HEREN, dat niet meer zal gezegd worden: Zo waar de HERE leeft, die de Israëlieten uit het land Egypte heeft gebracht, maar veeleer: Zo waar de HERE leeft, die de Israëlieten heeft doen optrekken uit het Noorderland en uit al de landen waarheen Hij hen verdreven had; ja, Ik zal hen terugbrengen in het land dat Ik hun vaders gegeven had» (Jer. 16:14-15).

DR. GERSHON NEREL – DEEL 25

Af en toe stelt men mij de vraag: «Is de *alija* (immigratie naar Israël) ook voor Messiasbelijdende Joden een plicht?» Over dit onderwerp las ik onlangs: «... Israël als romantisch toevluchtsoord is een illusie omdat men hier voortdurend voor de veiligheid van de mensen moet zorgen, vanwege de bom- en terreuraanslagen, de oorlogen en andere soortgelijke voorvallen.» Drukken deze woorden een realistische houding uit die «een tegenwicht is van de onder veel gelovigen populaire, geromantiseerde voorstelling van het zionisme»? Is Israël werkelijk een «toevluchtsoord» voor Joden en net zo veilig als veel andere plaatsen in de wereld? Men kan de vraag ook anders formuleren: «Welke waarde heeft de *alija* voor de Messiasbelijdende Jood?»

Voor mij persoonlijk is het sleutelwoord niet «romantisch», maar «profetisch». Mijn geloof berust op profetische uitspraken en niet op romantische of poëtische gedachten. Daarom wil ik hier een retorische vraag stellen: Hebben de bijbelse aartsvaders Abraham, Isaak en Jakob, de profeten Elia, Elisa, Jesaja en Jeremia of apostelen als Petrus, Johannes of Paulus zich ooit met de problematiek van een toevluchtsoord dan wel van hun persoonlijke veiligheid beziggehouden? Integendeel. Omwille van de absolute waarheid waren zij bereid zich voortdurend in levensgevaar te begeven. Sommigen van hen offerden zelfs hun leven op (Johannes de Doper, Stefanus, Jakobus/Ya'akov) toen zij met hun getuigenis over de bijbelse waarheid de roepstem van God gehoor gaven.

Tegenwoordig twijfelen veel Messiasbelijdende Joodse gelovigen er niet meer aan dat we in een profetisch gezien belangrijke tijd leven en dat de wederkomst van onze Heer Yeshua heel dichtbij is. Het politieke en territoriale herstel van Israël sinds 1948 is een groot wonder. Het is alleen door de genade van God dat Israël bestaat en zich

tegenover zijn vijanden in de islamitische wereld en elders kan handhaven. Bijbelse profetieën gaan met de vergadering van de «dorre doodsbeenderen» in het land (vgl. Ez. 37) in vervulling, waarop spoedig een geestelijk herstel zal volgen. Daarom ben ik van mening dat het een bijzonder voorrecht is om nu in Israël te wonen en in het land van de Bijbel op bijzondere wijze deel te hebben aan het werken van God onder Zijn volk.

Gevaren en zaken als bom- en terreuraanslagen, raketbeschietingen, oorlogen en openlijke dreigingen met vernietiging behoren hier in Israël bij het leven van alledag, maar we maken ook wonderen mee. De Heer is trouw en we leggen ons leven elke dag opnieuw in Zijn hand. Ik kan er van getuigen dat de Heer me tijdens de Jom Kippoer oorlog in 1973 voor de dood heeft bewaard. Ik diende toen als hospik aan het front in het zuiden van de Sinai. Samen met mijn regiment voor militaire techniek stak ik het Suezkanaal over en belandde in Egypte (wij noemden het land toen «Afrika»). Ik herinner me de Russische MIG straaljagers nog, waarmee de Egyptenaren ons beschoten toen wij door het woestijnzand marcheerden. De Heer heeft me toen bewaard. Dezelfde ervaring had ik in de eerste Libanonoorlog van 1983 tot 1984. Vandaag dienen mijn zoons ook in het Israëlietische leger. Zijn ze altijd op de veiligste plekken? Natuurlijk niet. Maar ook zij weten dat hun leven in de hand van onze Heer en Heiland is.

Het leven in Israël is niet gemakkelijk of rustig. Maar is er wel een plaats in de wereld waar je voor de volle honderd procent veiligheid kunt verwachten? *Eretz Israel*, het land Israël, is in de Bijbel het enige gebied dat de Joden is beloofd. En in de laatste tweehonderd jaar brengt God hen er stap voor stap weer naar terug. De geschiedenis laat ons duidelijk zien hoe

dit proces vordert. En degenen die in de betrouwbaarheid van de Bijbel geloven behoren dat als eersten te erkennen. Ook Messiasbelijdende Joden zijn een onderdeel van dit proces, in het verloop waarvan bijbelse profetieën in vervulling gaan. Hun toekomst ligt in het beloofde land, want zij hebben deel aan wat er in de toekomst rond de wederkomst van onze Heer Yeshua gaat gebeuren. Ook onze broeders en zusters uit de volken spelen in dit proces een rol door ons met hun voorbede, hun praktische hulp en hun bijbelexegese te ondersteunen.

Als we vooruit kijken weten we ook dat de tijd die voor ons ligt niet gemakkelijk zal zijn. Toch zijn en blijven we «bijbelse zionisten». God is Zelf ongetwijfeld ook een «zionist», omdat Hij Sion resp. Israël zoveel beloften heeft gegeven. Dit bijbelse zionisme heeft wereldwijde uitwerkingen. Degenen die de naam des Heren aanroepen worden gered (Joël 3:5). Daarom is de *alija*, de immigratie van Joden naar het land van hun vaders, een zeer belangrijke beslissing. Alle Joden en vooral zij die in de Bijbel geloven en zich naar de bijbelse profetie richten behoren *alija* te maken en daardoor een vast bestanddeel van het herleefde Israël te worden. Helaas zien te weinig Messiasbelijdende Joden in dat de wederkomst van Yeshua vlak voor de deur staat. Daarom zijn ze geneigd hun emigratie naar Israël uit te stellen. Maar een Jood die in Yeshua gelooft kan geen «halfslachtige» zionist zijn. De realiteit laat ons steeds weer zien dat Messiasbelijdende Joden in de staat Israël een nieuwe identiteit in hun Messias Yeshua kunnen vinden, een geestelijke identiteit die in de Hebreeuwse taal geworteld is. Als we de Bijbel in het Hebreeuws lezen, uitleggen en leren, gaan er veel nieuwe perspectieven voor ons open, ook via de buitengewoon nauwe band tussen het Nieuwe en het Oude Testament. ■